

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVEU DEL
CENTRE CATALANISTA.

LO PRIMER TIR.

No vos asusteu, lectors, per mes que lo primer tir lo tirem perque tots sentiu son espatech: no va dirigit contra vosaltres ni contra cap personalitat determinada. Nostres propòsits no son de baixar en lo terreno odiós de las personalitats: nostre missió es unir y sumar forsas al regionalisme y sols restarem, ab gust, los adversaris declarats á nostra causa, encara que adversaris no deuria tenir una aspiració que vol lo bé de tots.

Com nosaltres no adorem cap ídol no volem fer la causa de cap ambició polítich, pero en cambi estém disposats á apoyar ab totas nostras forsas á aquellas personas que ja sigui en lo municipi ja en la provincia ó en lo congrés trevallin avans que tot per la defensa de nostres interessos tan morals com materials, en lo terreno dels resultats practichs y de efecte immediat. Com no som ni blanchs ni negres y sols nos guía lo ver amor á la Patria y no fem causa de la personalitat que l' hagia de regir, podem apoyar á tots los que de bona fé trevallin per la regeneració de nostre patria.

Cataláns dins la nació espanyola, al dirnos regionalistas es perque volem que las lleys que han de servir per casa, no siguin fetas al gust de gent extranya, que ni coneix nostres costums ni sap nostras necessitats. ¿Qué importa que alguns que aixís los hi convé diguin que volem amagadament fer anar l' aygua al nostre moli? ¿Qué hi fa que siguem batejats per altres de visionaris? Als primers los hi direm que ab nosaltres hi ha los desenganyats que creuhuen que, servir de ilas d' unió per tots los bons patrieis l' amor á la Patria ha de rebutjar tot exclusivisme sens criar cap privilegi: y sápiuen los segons que desdenyant son calificatiu anirem ab pas segur fent vía per lo camí que nos hem trassat sens vacilar ni precipitarnos, no abaixant may nostra testa per cap dèspota ni faltar al respecte degut á

las autoridades constituidas. Son misatjers de pau y los tirs que anem á enjegar en la guerra que hem emprés contra el caciquisme y demás plagas serán ab canons de fusta armats de bayoneta d' acer ó sigui la ploma, trempada en los recorts de valor civich de nostre compatrici y Conceller en Cap, en Fontanella y nostres projectils serán la lògica y la raho acompañats del sentit comú y sentit practich que distingeix als cataláns. Guerra donchs al caciquisme aqueix pop nacional que ab son sens fi de camas, te presoncras las forsas vivas del país á las que pren sa llibertat, per convertirlas al servilisme mes abrutit y que, enjendrant una apatia esglayadora, embota la sensibilitat y fa que sufrim ab deshonrosa resignació, los atropells mes odiosos, las injurias y cops mes humillants obligantnos, com los gossos, á llepar la ma del verdugo, si no volem sentir caurer mes cops sobre la nafrada esquena.

A aqueix caciquisme venim á combátrer á aqueix pop, volem tallar las camas ¿lo conseguirem? de tots dependeix que aixís sia. Enemichs de gastar pólvora en salvas, creyem inútil gastar forsas en lluytas com las que anys ha que] duran, de fer caurer en Pere fer pujar en Pau, mentres se dessangra la nació miserablement, no essent possible sortir triufants. Avans creyem necessari reunir forsas suficientes. Lo Centre Catalanista trevalla ja recludantlas dintre l' industria agricultura y comers á qual efecte, basa tots sos trevalls procurant l' associació gremial de totas las classes, per la millor defensa dels interessos morals y materials de cada hù y las de tots en general á fi d' alcansar la prosperitat desitjada. Aquestas forsas allunyadas per complert de la política meatidera, podrán consagrarse ab afany al comú ben estar, disposantse á fer-se dignes de governarse, fent aixís práctica, si fos necessari, la valenta frase de mosen Collell en sa sacramental quant diu «que 'l poble que mereix ser lliure si no li donen s' ho pren.»

No creyem per tan que ningú prefereixi (com diu un altre escriptor) doblegar la espinada als opressors puig que constitueix un rebaixament moral que no cometen may los pobles fins que han perdut l' últim resquici del sentiment de la propia vergonya.

Avant donchs que siguent nostre propòsit no anar contra ningú, sinó á favor de tots, y no buscant lo remey en lo sol cambi de personas, sinó en la forsa que ha de donarnos l' unió, estem com-

vensuts que, si ab aquest primer tir no fem blanc, haurem alomenos rebut lo baptisme de foch, que ha de donar calor á nostra sanch, per no desmayar tant com duri la lluyta.

Un soci del Centre Catalanista.

NOSTRES INTERESSOS REGIONALS.

Moltas son las vegadas que 'ns havem fet lla següent reflexió. Si fos possible calcular los millóns que ab l' espay de cinquanta ó setantacinch anys han sortit de nostra comarca en concepte de tota mena de contribucions, causaria horror y semblaria impossible que lo país hagués pogut sufragar la enorme suma que resultaria; en cambi nos havem trencat lo cap en buscar lo que l' Estat ha fet per nosaltres y llevat los gastos generals del estat, molts d' eils reproductius y anexos á tot govern, que representarian una quantitat mínima, al costat de la enorme indicada, no havem sabut trovar que 'l govern central hagia fet per nosaltres, en tant llarch temps, mes que tres trossos de carretera, totas tres esgarradas per cert, qual valor seria molt fàcil calcular y formaria un petit guarnime al costat de l' esmentada suma. Femnos ara càrrech que parlem sols de la nostra comarca y ni ha moltas que poden encara queixarse ab mes rahó: donchs, ¿ Ahont han auat á parar tants diners? ¿ Ahont se han fós? A ser possible passar un baláns com se passa en una casa de comers ; Que 'n veuriam de cosas ! ; Com s' explicaria lo que ara no comprenem !

L' Estat francés ab tot y ser lo mes centralista y uniformador d' Europa ha sapigut alomenos tapar la boca á sos departaments ab una administració equitativa y equilibrada, aixís es que veyem en aquest mateix any que lo total de las subvencions concedidas per l' exercisi de 1890 al departament dels Pirineus orientals ó sigui á nostres vehins, se eleva á la suma de 1,692,430 franchs repartits de la següent manera:

« 850,000 franchs per la línea de Ceret á Amelie les Bains, 160,000 per la de Prades á Vilafranca del Conflent; 10,000 al ferrocarril de Quillan á Rivesaltes; 326,000 pera la conservació de las carreteras del Estat en lo citat departament; 110,000 pera 'ls travalls de rectificació de la carretera nacional número 9 del tros del pont del riuhet de Rome prop del Perthus; 81,430 pera travalls en

las carreteras nacionales números 9, 20, 114, 116 y 117; 16,000 pera la conservació dels ports; 1,200 pels forts; 6,000 pera fer enderrochs en la Llose, en lo port de Colliure; 35,000 pera 'ls travalls d' enfondir la entrada de la nova dársena y 90,000 pera alimentar al port d' aygua potable ».

Aixís es que en lo próxim departament francés poden recorre lo mes insignificant poble ab bona y proporcionada carretera segons sa importancia y categoria. Aquí nosaltres salvo las tres carreteras indicadas que 's trovan en bon estat, gracias á la inteligent y activa constancia del sobrestant encarregat, no tenim més que torrenteras que 's fan servir per camí á falta de altra mena de comunicació millor, per anar d' un poble al altre; dubtem que 'ls moros del Riff estiguin tan mal servits.

Havem dit que las tres carreteras eran esgarradas y ho repetim, la de Besalú per aprofitar un pont dolent que s' ha tingut de refer moltes vegadas, feren una gran pujada y una baixada deixant de seguir la pendent natural del riu, y millorant tota la fabricació de Sant Joan las Fonts. La que ara se diu de Santa Coloma, per anar de dret, feren una rápida pujada y altre baixada, ab inmensos precipissis á cada costat, per no seguir lo camí natural ahont hi teniau un pont ample y modern lo de Sant Roch que avuy apenas serveix. En cambi lo de la carretera encara se ha de acabar. La de Sant Joan las Abadessas tothom sab los defectes que te, y que devia haver passat per Bianya; per moltes rahons y de gran importancia, hasta per lo mateix Estat.

En resumen, pochs diners y malgastats després de pidolar y moltes eleccions. Aquestos son los diners que 'ns tornan de Madrit, de tants com ni enviem tots los anys, per mil y un concepte. Aixó sí; ab tan bona protecció; baralleuvos ab lo lliure-cambi provincians, perque la gent de Madrit, ahont si escorren las suadas de tota Espanya, puguia comprar barato los géneros extrangers, ja que los del país no son pas prou bons per lo refinat gust de la gent ilamenca.

Després de lo apuntat que no es més que una petita part de lo molt que pot dirse. ¿Qué te d' extrany que en nostra Espanya se mirin los governs com un verdader enemich, quals maquinacions estem obligats á eludir; no sia sinó per l' instiut de propia conservació?

J. V.

Varietats.

LA RONDALLA DE LA GRIPPE

(TRADUCCIÓ DEL FRANCÉS.)

Heus aquí qu' en un llogaret d' una terra llunya que se 'n diu Persia, hi vivia un home vell, vell; més vell que la mateixa Persia ab tot y ésser tant antiga.

Aquest vell ningú sabia qui era, emperó tots lo temian perque de mirarlo solsament ja feya basarda. Alt y prim com un fús, ab un cap gros y una barba llarga, espessa y escabellada, redolit com las fullas, sempre tremolava. Per aixó cercava 'l sol y la seca y fugia de las plujas com de la creu lo diable. Y heus aquí que aquest vell vivia lluny del poblat perque de sos ulls n' eixian llamps de mort que glassavan á qui 'ls rebia y vivint tot sol, s' irritava si algú anava á somoure son casal, qu' estava voltat d' estanyas assecats, ab brugits de vida ó d' alegria. Y com lo vell, vellet, no volia mal á ningú que no l' atormentés, per aixó se n' apartava y solsament si malmirava á algú era perque li cercava requesta.

Vá venir un temps que sa terra se poblá de novas generacions vingudas de part de ponent de sas montanyas y tot ho feren anar en renon. Aixó vá enutjar fortament al vell de la barba blanca y lo cap grós. Y á tots los estrangers que no li respectavan lo sagrat de sa terra los malmirá y tombaren malalts de greu malaltia.

Com ho farém, com ho dirém, no sabian de que 'ls pervenia lo mal, fins que s' adonaren de qui 'ls hi donava y llavoras ja 's guardaren de sas miradas.

Mes lo vell á qui li havian tret y tot lo motiu d' avi *Grippe*, no 's desenfadá encara, perque 'ls forasterots li treyan tot de polla-guera dins de sa terra, y se 'n duyan l' or cap á la seva. Quina te 'n fá: los espera de trasantó y 'ls venta bastonada, cosa qu' ell no havia fet may perque ni bastó tenia. Res hi vá valguer y 'l vellet constant y perfidiós ab sa venjansa veyent que ja 's reyan massa d' ell, resolgué anar á castigar á sos pares y germans en sa mateixa llodriguera.

Tal dit tal fet. Una nit clara y seca, sense ombra de núvols, passa la porta y emprén camí. Al passar lo bosch de son llogaret s' aatura per tallarse un bastó de grévol més alt que no pas ell y 'l vá

pelant, y escapsant brancaes y branquillons, més no pas ben arran perque hi hagués forsas nusos.

Y tot marxant,, anava assavorint ja sa venjansa qu' ell creya justa y dreturera. Y reya, reya lo vellet; y caminarás que camina s' alegrava més, perque las estrellas li prometian que no plouría de molt de temps. D' una camada gogantina passá unas montanyas que'n diuhen los Urals y le trová en una gran plana tota gelada de banda á banda y sentí un fret que 'l feu esgarrifar encara més. Per aixó cerca prompte una vila pera sojornar mes, encara eran molt lluny las que hi havíau en aquella terra y de frisansa li cresqué lo tremolor y la febre y se sentí ab molt mal de cap.

Y heus aquí que s' adormí ben extés damunt del glás y sentí en somnis la veu de Dèu Nostre Senyor que 'l reptava perqué creya qu' era just y ben fet tot lo qu' ell feya y se proposava fer. «Cumpleix ton destí pero pensa que per més que t' hi estudihis sempre farás víctimas ignoscentas y deixarás malvats sans y bons, perque la Justicia absoluta sols está en Mi.» Aquestas paraulas de Nostre Senyor lo deixaren malmirós y pensívol y al sortir lo sol, empenquè la ruta altra volta per anar á fer nit en una vila que ab sos ulls de bruixa oviraba lluny, lluny...

L' hauríau vist quan hi arrivava á l' hora baixa, ab son rostre mitj negre, son torbant que li venía xich, sa barba esbullada plena de cramells de glás, que li feyan assemblar ab los bucles dels lleons atats de Kohrsabad, sas camas nías y secas, més primas que no pas lo bastó de grébol que collportava, y sos peus calsats ab uns eslops que al caminar per los xaragalls que travassava, feya una remor trista com las martelladas damunt d' una tomba: catrach, catrach, catrach. Sos ulls gitavan raigs de fredosa agonía, la febra li encenia 'l cap y 'l tremolor anava creixent. Y per aixó reya, reya encara lo vellet pensant ab sa venjansa.

Arribant á vila, malmirá á tots los que 's reyan de son posat y tombaren malalts; y pera fer més vía en sa venjansa aná á trovar á la *Miseria* que vivia en un racó y á la *Por* qu' estava entaforada en una casa tancada y barrada ab tota lley de panys. Y 'ls hi parlá perque l' ajudessen en sa venjansa. Y li digueren que sí.

Y catrach, catrach, se passejava per los carrers y per cumplir segons ell se creya, ab Nostre Senyor, quan veyá un nin, respec-

tant la ignoscencia, aclucava 'ls ulls y 'l nin restaba sá y bo.

Y si moria algu del quins havia malmirat se n' auava al enterro, lo vell, pera assavorir lo pler de la venjansa, y alli triava novas víctimas. Los seguidors del enterro que anavan ribent y retrayent las taras del difunt, eran los assenyalats per sa mirada homeyera y quan arribavan á caseua, ay que tinch, ay que tinch, s' havian de ficar al llit ab petament de dents y secament d' eos. Y 'n voleu de febre!

Aquell vellet tenia lo geni molt estrany. Una dona compadida de son tremolor, una tarde li va donar una escudella plena de flors boscanas bullidas y fumantas pera que 's refés y ell encara fuig, tan depressa que tantost s' entrabanca ab sos esclops.

Al cap de temps se passejava una nit, catrach, catrach ab sos esclops y son bastó de grébol y s' entretenia furejant d' assi d' allá. Trova al bon metje, que sense recordarse qu' fos nit anava á visitar als pobres y lo vell aclucá 'ls ulls y 'l deixá passar; trova al dolent metje que, fregatse las mans, contava lo que podia demanar per endavant al malalt que l' esperava y 'l vell lo malmirá. Y al mitx del carrer veu una dona tapada qu' era la *Caritat* y també la malmirá perque no anés á pendre víctimas á la *Miseria*. Mes mala y tot, aná pe'ls barris dels pobres.

Passejarás que passeja passa per davant de la fleca y lo flequer plorava fil á fil. ¡Ay senyor que 'l pá se 'm floreix en las lleixas! Malahida passa! Y l' avi tremolan, per una esoletxa de las ventallas lo malmira y li diu: —Aquesta floridura es del guix que posavas á la farina. Deu te castiga á que 't menjes aquest pá.—

Passa per ca' l' apotecari y no hi ha prou maus per d' spatxar las receptas.—Y 'l vellet crida.—Tanqueu bé las portas no vos refredeu y gardeuvos de mí—y se'n vá á l' altra carrer y per la cantonada vé lo Combregar ab resplandors de gloria, y 'l vell abaixa 'l cap fins las llosas del carrer, humiliat y per no fer cap mal al sacerdot.

Passa per la tenda y 'l carnicer ab hipócrita tristesa diu á la gent que no hi ha prou carn de bou, ni de moltó, ni de gallina y que no sab com fersho. Y la gent afligida li pagau á pés d' or los rosegons estantissos que 'ls li dona. Y part de dins lo vell sent lo bruel dels bous, lo bel de las ovellas y las gallinas com escastaynan. Y 'l vellet s' alegra perque sa venjansa se vá complint y fa l' ullet á la bagassa del carnicer qu' entafora trossos de glas ab la carn dins d' un pou que hi ha en la rebotiga.

Fins que un día comensa á veurer un núvol que 'l fá tremolar de pór. L' endemá á punta de día fuig de la vila pera mudar de lloch y es que comensa á sentir remordiments de tot lo mal que ha fet. Surt per 'l portal de Ponent creyent que ha castigat als dolents y respectat als bons. Lo día naix y 'l sol s' amaga darrera de las nuboladas. Lo vell fa vía y li arriban á sas orellas las remors de la vila que 's desperta. Un chor de planys de las mares sense fills y mullers sense 'ls esposos. Un himne de llágrimas de la Caritat pregant á Déu per 'ls pobres y 'ls malalts y entre mitj barrejat, lo brigit escandalós de la disbauxa dels que s' han omplert las bossas del or robat als que l' havían suhat ab son treball.

Llavors lo vellet se recorda de las paraulas de Nostre Senyor y veyent que ha deixat malvats sans y bons, torna enrretera á riscos de mullarse ab la pluja que amenassa; vá á la tenda y al mercat y surten de sos ulls cap als hipócritas acaparadors las miradas més fredas y terribles y com si aixó no hi bastés, com Jesús ab los marxants del temple, los hi trenca lo garrot de grébol per la esquina y 'ls deixa capolats, demanant confesió de sa avaricia y de sos furs. Y ben pochs l' euhen.

Y 'l vellet marxa alta volta tremolant y al passar lo portal, la pluja que cau fa estona lo mulla com un xop y 'l fa fugir á salt de cá, ab sos esclops, catrach, catrach, catrach, cap altres pobles' cap altres vilas.

TRADUÏT PER B.

De *La Reinaxensa*.

Noticias generals.

Avuy diumenge á las cinch en punt de la tarde tindrà lloch la primera reunió general del Centre Catalanista per donar compte dels treballs portats á cap pel Centre desde sa fundació, y convenir en los que deguián portarse avant durant lo present any noranta. A mes de tots los socis que s' han invitat per papeleta, acordá la Junta Directiva que tindrían entrada en dit acte, los que desitjian fersen, donant sencillament son nom al Conserje al moment d' entrar.

No cal dir l' importancia que donem nosaltres á aquestos actes destinats á reconstituhir nostra organizació civil y social sobre

las sanas y robustas bases d' amor á la patria ja que la divisió política moderna sols ha servit per ferms pobres d' esperit y de butxaca, portantnos per lo camí de la degradació moral, dels odis personals y per fi, de la miseria. Esperem que tots los socs farán un esforç per assistirli y proposar lo que ereguian oportú ó convenient.

Per causas ajenas á la redacció deixá de publicarse en lo número passat lo corresponent extracte de sessió de Ajuntament, lo que motiva que avuy lo insertem.

La asociació Catalanista de Reus se ha servit invitarnos á la *sessió inaugural* per lo día 26 de aquest mes, agraheim l' obsequi d' nostres companys y sentim no poder assistir á dit acte per causas ajenas á nostre bona voluntat.

Lo darrer número de *L' Arens* qual envió agraheim á son Director, conté una serie de retrats de homes distingits de Catalunya en arts y letras, que han mort durant lo any que acaba de finir. Dit número en res desmereix dels anteriors que te publicats.

Sembla que els enginyers de Barcelona tractan de donar un banquet al Sr. Maciá y Bonaplata, per ser lo primer de la facultat que ha ocupat un distingit lloc com es l' alcaldía de la capital de Catalunya; nosaltres que hem tingut provas de la activitat del senyor Maciá quan lo projecte del ferrocarril de Olot á Torelló, auguram que deixarà bons recorts de son pas per la administració municipal barcelonina, deixant ademés á tant distingit cos en lo puesto que li correspon.

Segóns tenim entés las sessions de nostre cos municipal se celebrarán de aquí en avant en lo saló gran de la casa consistorial, destinat gran part del mateix, perque puguia ser ocupat per lo públich que desitji assistirli. Creyem será alabada semblant disposició.

Podem felicitar nos por ser ja un fet lo plantejament de nostre camp d' *Experimentacions Agrícolas*, tota vegada que nostre Ilm. Ajuntament en la passada sessió votá per unanimitat la quantitat necessaria por son sosteniment, previa sollicitud del Centre; y estar

ja arreglat lo contracte ab lo propietari del terreno al efecte escullit lo qual se trova lindant ab lo passeij que conduceix á St. Roch, un poch més enllá de la capella dels Desemparats. Encara que ab alguna precipitació per ser tart quedan ja sembrats en dit punt, cinch classes de blats que lo soci Sr. Esquena portá de París. Ensejantse també varias classes de altres blats que lo Sr. Marqués de Aguilar entregá per aquest objecte al soci Sr. Quintana, que per no estar en possessió del camp, tingueren de ser sembrats en altre punt, baig la direcció de dit senyor.

La semana pròxima se reunirá la junta especial d' Agricultura encarregada de aquest assumpto per acordar lo plan y marcha que per lo bon desenrotllo y verdader profit de la comarca, se deu seguir.

Ab aquest motiu donem las gracias á nostra corporació municipal y cridem una vegada més la atenció de nostres pagesos, que no podem compéndrer com ni ha haguts que se hajen oposat á que L' OLOTÍ entres en sos respectius pobles, essent aixís que ab tant desinterés fa la sua causa y está destinat á publicar los resultats práctichs que en dit camp s' obtinguian.

INDUSTRIA

LA FORSA HIDRÁULICA.

(*Donnatiució*).

« Pera respóndrer á aquest variat programa s' ha aplicat com á motor la forsa hidrúlica que 's presta facilmente á la transmissió á grans distancias y á la divisió del treball, permet de concentrar los generadors de la forsa en un sol punt, reduhint així los perills d' un incendi.»

Altres detalls curiosos cita 'l mateix article, mes no puch entretenirme en consignarlos porque aquest s' allargaría massa y tampoch son necessaris pera donar més relleu al important assumpto d' aquest género d' instalacions.

Per altra part, no puch resistir al desitj de publicar altres datos que sobre 'l mateix objecte he trovat en lo « Tractat práctic de la Explo'ació de Ferro-carrils » escrit publicat per Ch. Goscheler en 1865, en lo que dona algunas noticias respecte las instalacions hidrúlicas dels docks de Marsella. La canonada general de conducció de l' aygua en pressió hidrúlica té una estesa de 3500 metres y en tota ella hi ha repartits 5 acumuladors, dels que n' hi va un de principal y 's considera com l' acumulador central. Aquest

acumulador té de diàmetre 0 m, 432 y de carrera 5 metres; lo pés del pistó es de 78893 kilógrams donant una pressió de 53 K, 716 per centímetre quadrat ó sia, en número rodó, un 52 atmósferas. La máquina de vapor que comprimeix l'aigua es de 120 cavalls, es una máquina horisontal, bessona, á alta pressió, expansió variable y sense condensació. Las bombas impel-lents teuen los pistóns directament units ab los cilindros y totas ellas transmeten la pressió á l'aigua de la canonada general y en consecuencia als referits acumuladors. A prevenció d' un tráfech extraordinari, ó per qualsevol accident, ó reparació que obligués á tenir la máquina parada, n' hi ha una altra d' igual, ab lo seu joeh de bombas, simétricament colocada á la que ordinariament funciona.

Aqueixa instalació hidráulica no estau important com las á dalt citadas pero ab lo seu auxili s mouhen tota mena d' aparells com son: ascensos sencills, en los que la pressió, com en las prempsas hidráulicas obra sobre l'pés que s'ha d'aixecar; ascensors combinats, que obran sobre la càrrega per l'intermedi de aparells funiculars y per últim gruas de moviment guatori tan pera la elevació de la càrrega com pera orientarlas en lo sentit que sia convenient.

* *

¿Qué podém presentar en quant á instalacions per l' estil en los ports ó en los ferrocarrils d' Espanya? Que jo sápigam no més hi ha las gruas hidráulicas del port de Barcelona. Hi ha 31 grua, la major part de una potencia de 1 tonelada y mitja, altres de 3 toneladas, alguna, si mal no recordo de 12 y una que es la més forta de 25, trovantse próxima al edifici de la máquina de vapor. La canonada general que serveix á ditas gruas té una llargaria de poch més de 1 kilómetro y 'ls únichs aparells que la forssa hidráulica mou son las referidas gruas.

En quant á docks, ne varen fer uns no fa molts anys á Barcelona, mes are, per desgracia, gran part de las sevas dependencias están en vaga; dich mentida, serveixen de cuartel pera la caballería, lo que encara vé á ser pitjor.

PAU SANS Y GUITART.

De *La Renaixensa*.

Legislación.

Boletín Oficial del día 24 Enero.—Anuncia la provisión por concurso de algunas Escuelas de 1.ª enseñanza.

En el del día 27 se anuncia la provisión por concurso de varias Notarias vacantes en este territorio.

En el día 29 se encarga á los Alcaldes y Secretarios de los respectivos Aynntamientos el exacto cumplimiento del servicio estadístico sanitario.

No se contienen disposiciones de interés general en las Gacetas correspondientes á los días 23, 24, 25, 26, 27, 28 y 29 del corriente.

EXTRACTO

DE LA SESIÓN DEL ILMO. AYUNTAMIENTO 22 ENERO DE 1890.

A las cinco de la tarde y bajo la presidencia del Sr. Alcalde D. Mariano Bassols se abrió la sesión ordinaria correspondiente á la semana actual.

Sin debate y por unanimidad se aprobó el acta de la sesión anterior que leyó el Secretario de la Ilma. Corporación municipal.

Luego, acordóse que al igual que en el año anterior, se ofrezca á la compañía de Bomberos la organización de los briles de Carnaval en el Teatro puesto que los productos se destinan a la compra de material de extinción de incendios.

A propuesta de la Comisión de Hacienda se acordó que en lo sucesivo los particulares que pretendan algún empleo en los ramos de policía y consumos han de justificar ser mayores de 25 años y menores de 40, y reunir además condiciones de aptitud física y de buena conducta.

Quedaron luego aprobadas las listas de los electores que han de designar los Compromisarios para la elección de Senadores durante el presente año á cuyo fin acordóse publicarlas como definitivas.

Finalmente que la Comisión de Fomento examine detenidamente sobre el terreno y emita luego parecer sobre los siguientes planos de obras.

Uno que suscribe D. Mariano Vayreda gerente de la Sociedad «Berga Vayreda y Compañía» solicitando autorización para construir un edificio en la calle de Sta. Pau.

Otra de la reforma que trata de realizar Doña Josefa Balet viuda de Bassols en la calle Virgen del Portal y la que á su vez proyecta el Municipio.

Acceptém ab gust l' oferta que se'ns fa de charadas per nostre periodich y comensem á publicar avuy la primera.

CHARADA.

Ma *primera* es una planta
 Y la *dis* es una lletra,
 Que ab la cuarta agafadeta
 Pot servir de lliga-cama.
 La *terssa* ab *cuarta* lligada
 Rosega tot lo que troba;
 Y lo *tot*, senyó Canons,
 Si be ho mira, es nom de dona.

J. B.

La solució en lo número vinent.